

ప్రేమైక వచనాల ప్రకరణం

ప్రాపంచిక వ్యామోహాన్ని పోగొట్టి హృదయాల్ని మృదువుగా మార్చే ప్రవచనాలు

1865. హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- మృతుని వెంట మూడు వస్తువులు (సమాధి దగ్గరకు) వెళ్తాయి. వాటిలో రెండు వెనక్కి తిరిగివస్తాయి; ఒకటి మృతునితో పాటే ఉంటుంది. మృతుని వెంట వెళ్ళే మూడు వస్తువులు ఇవి - (1) మృతుని బంధుమిత్రులు, (2) అతని ఆస్తి (బానిసలు, పశువులు వగైరా), (3) అతని కర్మలు. వీటిలో బంధుమిత్రులు, ఆస్తి వెనక్కి తిరిగి వస్తాయి. కర్మలు మాత్రమే అతనితో పాటు ఉంటాయి.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిఖాఖ్, 42వ అధ్యాయం - సకరాతిల్ మాత్)

1866. హజ్రత్ అమ్ బిన్ ఔఫ్ అన్నారీ (రజి) - (ఈయన బద్ర్ యుద్ధంలో పాల్గొన్నారు. బనీ ఆమిర్ బిన్ లవ్వి తెగతో సంబంధమున్న మనిషి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) జిజ్ యా (రక్షణ రుసుము) వసూలు చేసి తీసుకురావటానికి హజ్రత్ అబూ ఉబైదా బిన్ జిరాహ్ (రజి)ను బహ్రైన్ కు పంపారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) బహ్రైన్ ప్రజలతో సంధి చేసుకొని, హజ్రత్ ఇలా బిన్ హజ్రమీ (రజి)ని వారికి నాయకునిగా నియమించారు. హజ్రత్ అబూ ఉబైదా బిన్ జిరాహ్ (రజి) బహ్రైన్ నుండి జిజ్ యా సొమ్ము తీసుకొని వచ్చారు. ఈ సంగతి అన్నారులకు తెలిసింది. మరునాడు ఉదయం నమాజు తర్వాత అందరూ దైవప్రవక్త (సల్లం) చుట్టూ గుమికూడారు. హజ్రత్ అబూ ఉబైదా (రజి) నమాజు ముగిసిన తరువాత వెళ్ళిపోతుంటే కొందరు అన్నారులు (సొమ్ము తెచ్చావా? అని) సైగ చేస్తూ అడిగారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) అది గమనించి “అబూ ఉబైదా (రజి) సొమ్ము తెచ్చిన సంగతి మీకు తెలిసిందనుకుంటా” అన్నారు చిరునవ్వుతో. దానికి వారు “తెలిసింది దైవప్రవక్తా!” అన్నారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉద్బోధించారు : “మరి మీకు శుభవార్తే! మీకు సంతోషం కలిగించే వస్తువు మీకు లభిస్తుందని ఆశించండి. అయితే (ఒక విషయం) దైవసాక్షి! మీరు దారిద్ర్యానికి లోనవుతారని నాకెలాంటి భయం లేదు. నా భయమల్లా ప్రాపంచిక వ్యామోహం గురించే. గత సమాజాల ప్రజల్లా మీరూ ప్రాపంచిక వ్యామోహంలో ఒకర్నికరు మించిపోవడానికి పోటీ పడతారేమోనని నేను భయపడుతున్నాను. ఈ ప్రపంచం (అంటే ఐహిక వ్యామోహం) వారిని నాశనం చేసినట్లే మిమ్మల్ని కూడా నాశనం చేస్తుంది.”

(సహీహ్ బుఖారీ:- 58వ ప్రకరణం - జిజ్ యా, 1వ అధ్యాయం - అల్ జిజ్ యి వల్ మువాదఅతి మాఅహ్లాల్ హర్బ్)

1867. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- మీలో ఎవరైనా ఐశ్వర్యంలో, దేహ నిర్మాణంలో (అంటే అందంలో) తనకంటే అధికకృత ప్రసాదించబడిన మనిషిని గనక చూస్తే అతను తనకంటే తక్కువ స్థాయి గలవారిపై కూడా దృష్టి సారించాలి.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిఖాఖ్, 30వ అధ్యాయం - లియస్ఫర్ ఇలామన్ హాఅ అస్ఫులు మిస్ఫు వలా యస్ఫురు ఇలామన్ హావ ఫౌఖహ)

1868. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా తెలియజేశారు:-
 పూర్వం ఇస్రాఱియల్ సంతతిలో ఒక కుష్టు రోగి, ఒక బట్టతలవాడు, ఒక అంధుడు ఉండేవారు. దేవుడు వారు ముగ్గుర్ని పరీక్షించదలచి ఒక దైవదూతను పంపాడు. ఆ దైవదూత (మానవాకారంలో) మొట్టమొదట కుష్టురోగి దగ్గరికెళ్ళి “నీకు అన్నిటికంటే ఎక్కువ యిష్టమైన వస్తువేది?” అని అడిగాడు. దానికా కుష్టురోగి “అందమైన రంగు, చర్మం. ముందు ఈ వ్యాధిపోవాలి. దీని మూలంగానే జనం నన్ను అసహ్యించుకుంటున్నారు” అని అన్నాడు. దైవదూత అతని శరీరాన్ని స్పృశించాడు. దాంతో అతని కుష్టురోగం పోయి అందమైన చర్మం, ఆకర్షవంతమైన రంగు లభించాయి. అప్పుడు దైవదూత అతనితో “నీకెలాంటి సంపద అంటే ఇష్టం?” అని అడిగాడు మళ్ళీ. దానికా వ్యక్తి “నాకు ఒంటెలంటే ఇష్టం” అని అన్నాడు. వెంటనే అతనికి పది నెలల సూడి ఒంటెలు ప్రసాదించబడ్డాయి. దైవదూత అతణ్ణి ఆశ్చర్యదీస్తూ “దేవుడు నీ పశుసంపదలో శుభాభివృద్ధులు ప్రసాదించుగాక” అని అన్నాడు.

ఆ తరువాత దైవదూత బట్టతల వాడి దగ్గరకు వెళ్ళి “నీకు అన్నిటికంటే ఎక్కువ ఏది యిష్టం?” అని అడిగాడు. “నాకు అందమైన శిరోజాలంటే ఇష్టం. నా బట్టతలను చూసి జనం నన్ను అసహ్యించుకుంటున్నారు. అందుచేత ముందు ఈ బట్టతల పోయి మంచి వెండ్రుకలు రావాలి” అన్నాడు బట్టతలవాడు. దైవదూత చేత్తో అతని తల నిమిరాడు. దాంతో అతని బట్టతలపై అందమైన వెండ్రుకలు వచ్చేశాయి. “మరి నీకెలాంటి సంపదంటే ఇష్టం?” అని అడిగాడు దైవదూత మళ్ళీ. దానికా వ్యక్తి “నాకు ఆవులంటే మహా యిష్టం” అన్నాడు. వెంటనే దైవదూత అతనికి సూడి ఆవులు ఇచ్చేశాడు. పైగా “దేవుడు నీ యీ పశుసంపదలో శుభాభివృద్ధులు కలిగించుగాక!” అని దీవించాడు.

ఆ తరువాత దైవదూత అంధుడి దగ్గరకు వెళ్ళి “నీకు అన్నిటికంటే ఎక్కువ ఇష్టమైన వస్తువేది?” అని అడిగాడు. దానికా వ్యక్తి “దేవుడు నాకు దృష్టి ప్రసాదిస్తే చాలు, అదే నాకు పదివేలు” అని అన్నాడు. దైవదూత అతని ముఖంపై చెయ్యి తిప్పాడు. దేవుడు అతనికి దృష్టి ప్రసాదించాడు. అప్పుడు దైవదూత “సరే, నీకు ఎలాంటి సంపద అంటే ఇష్టం?” అని అడిగాడు. దానికా వ్యక్తి “నాకు మేకలంటే ఇష్టం” అని అన్నాడు. దైవదూత అతనికి సూడి మేకల్ని ఇచ్చాడు.

దైవదూత ఇచ్చిన ఒంటెలు, ఆవులు, మేకలు ఈని పశుసంపద వృద్ధి అయ్యింది. కుష్టురోగి దగ్గర ఒంటెల మంద, బట్టతల వాని దగ్గర ఆవుల మంద, అంధుని దగ్గర మేకల మంద అయ్యాయి.

కొంత కాలానికి ఆ దైవదూత ఇది వరకటి లాగే మానవాకారంలో (ఒకప్పటి) కుష్టురోగి దగ్గరకు వచ్చి “నేనొక పేదవాణ్ణి, ప్రయాణంలో నా సాధన సంపత్తి అంతా పోయింది. ఇప్పుడు నేను దేవుని (దయ), నీ సహాయం లేకుండా నా యింటికి కూడా చేరుకోలేని పరిస్థితి వచ్చింది. అందుచేత నీకు అందమైన దేహం, రూపం, సిరిసంపదలు ప్రసాదించిన దేవుని పేరుతో అర్ధిస్తున్నాను. నాకొక ఒంటెను దానం చెయ్యి. దాని మీదెక్కి నేను నా ఇంటికి చేరుకుంటాను” అని అన్నాడు. దానికా కుష్టురోగి (తన గత జీవితాన్ని విస్మరించి) ప్రస్తుతం నా బాధ్యతలు, ఖర్చులు బాగా పెరిగిపోయాయి (నేను నీకు ఎలాంటి సహాయం చేయలేను)” అని అన్నాడు. దైవదూత ఈ మాటలు విని “బహుశా నేను నిన్ను గుర్తుపట్టాననుకుంటా. నీవు గతంలో కుష్టురోగిగా ఉండేవాడివి కదూ? దాని వల్ల జనం నిన్ను అసహ్యించుకునేవారు. నీవు పేదవాడిగా ఉంటే, దేవుడు నీకు ఈ సంపద ప్రసాదించాడు. ఔను

కదూ?” అని అన్నాడు. కుష్టురోగి (ఈ వాస్తవాలను అంగీకరించకుండా) “ఈ సిరి సంపదలు తరతరాల నుంచి వస్తూ నాకు వారసత్వంలో లభించాయి” అని అన్నాడు. దానికి దైవదూత “నీవు చెప్పింది అబద్ధమయితే దేవుడు నిన్ను తిరిగి పూర్వస్థితికి చేర్చుగాక!” అని శపించాడు.

ఆ తరువాత దైవదూత తన మొదటి రూపంలోనే బట్టతల వాని దగ్గరకు వెళ్ళి, కుష్టురోగితో అన్న మాటలే అతనితో కూడా అన్నాడు. దానికి బట్టతల వాడు కూడా కుష్టురోగి ఇచ్చినటువంటి సమాధానమే ఇచ్చాడు. దైవదూత అతణ్ణి కూడా శపిస్తూ “నీవు చెప్పింది అబద్ధమయితే దేవుడు నిన్ను పూర్వ స్థితికి తిరిగి చేర్చుగాక!” అని అన్నాడు.

అక్కడ్నుంచి దైవదూత తన మొదటి ఆకారంలోనే అంధుని దగ్గరకు వెళ్ళి “నేనొక నిరుపేదను, బాటసారిని, నా ప్రయాణ సామగ్రి అంతా అంతమయిపోయింది. ప్రస్తుతం నేను దేవుని (దయ), నీ సహాయం లేకుండా నా ఇంటికి చేరుకోలేని పరిస్థితి వచ్చింది. అందుచేత నీకు దృష్టి ప్రసాదించిన దేవుని పేరుతో అర్థిస్తున్నాను. నాకొక మేకను ఇచ్చెయ్యి. దాంతో నేను నా ప్రయాణాన్ని కొనసాగిస్తాను” అని అన్నాడు. దానికా అంధుడు సమాధానమిస్తూ “నిజమే, నేను అంధుడిగా ఉన్నప్పుడు దేవుడు నాకు దృష్టి ప్రసాదించాడు. నేను పేదవాడిగా ఉన్నప్పుడు ఆయన నన్ను ధనికుడిగా చేశాడు. నేనాయన పట్ల కృతజ్ఞతగా నా ఆస్తిలో నీవు కోరుకున్నది తీసుకునే అధికారం నీకిస్తున్నాను, దైవసాక్షి! ఈ రోజు నీవు దేవుని పేరుతో (నా ఆస్తిలో) ఏది తీసుకున్నా దానికి నేనెలాంటి అభ్యంతరం చెప్పను (నీవు నిస్సంకోచంగా తీసుకో)” అని అన్నాడు. దైవదూత ఈ మాటలు విని “నీ సంపద నీకే శుభప్రదం (నాకేమీ అవసరం లేదు). ఇదొక పరీక్ష మాత్రమే. (ఇందులో నీవు నెగ్గావు) తత్ఫలితంగా దేవుడు నీ పట్ల ప్రసన్నుడయ్యాడు. (ఈ పరీక్షలో) నీ సహచరులిద్దరు (విఫలమయి) దైవాగ్రహానికి గురయిపోయారు” అని అన్నాడు.

(సహీచ్ బుఖారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంబియా, 51వ అధ్యాయం - హదీసు అబ్రన్ వ అబ్ర వ ఆమా ఫీ బనీ ఇస్రాఱియాల్)

1869. హజ్రత్ సాద్ బిన్ అబీ వఖ్ఖాస్ (రజి) కథనం :- నేను దైవమార్గంలో (శత్రువులపై) బాణాలు వదలిన మొట్టమొదటి అరబ్బు వ్యక్తిని¹ జబలా, సమర్ (వృక్షాల)² ఆకులు తప్ప తినడానికి మా దగ్గర ఏమీ లేని స్థితిలో కూడా మేము దైవమార్గంలో యుద్ధం చేశాము. ఆ రోజుల్లో మేము (ఆకులు, అలములు తినడం వల్ల) మేక పెంటికల్లాంటి మలాన్ని విసర్జించేవాళ్ళము. అందులో మరేమీ ఉండేది కాదు. అయినప్పటికీ ఈ రోజు ఈ బనీ అసద్ తెగవాళ్ళు నా ఇస్లామియ ఆచరణ పట్ల (ఆగ్రహిస్తూ) నన్ను శిక్షించజేయదలిచారు³. అలాగయితే నా జీవితం నిరర్థకమయినట్లే, నేను

(1) అవిశ్వాసుల వర్తక బిడారాల కదలికలను గమనించడానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక చిన్న సైనిక దళాన్ని 'రాబగ్' అనే ప్రాంతానికి పంపించారు. అప్పుడు రెండు పక్షాల మధ్య బాణాలతో యుద్ధం జరిగింది. ఇది ముస్లింలకు - అవిశ్వాసులకు మధ్య జరిగిన మొదటి పోరాటం. ఆ సందర్భంలో హజ్రత్ సాద్ బిన్ అబీ వఖ్ఖాస్ (రజి) ఇస్లాం తరపున మొట్టమొదటి బాణం (శత్రువులపై) వదిలారు. (సంకలనకర్త)

(2) జబలా, సమర్ అనేవి అడవి చెట్లు. (సంకలనకర్త)

(3) హజ్రత్ సాద్ బిన్ అబీ వఖ్ఖాస్ (రజి) కూడా ప్రాంతానికి గవర్నర్గా ఉన్నప్పుడు ఓసారి బనీ సాద్ తెగవాళ్ళు ఖలీఫా హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) దగ్గరికెళ్ళి, హజ్రత్ సాద్ (రజి) నమాజ్ సరిగా చేయించరని ఫిర్యాదు చేశారు. అంతేగాక ఆయన చేస్తున్న మరికొన్ని పనుల పట్ల కూడా వారు అభ్యంతరం తెలిపారు. ఆ సందర్భంలో హజ్రత్ సాద్ (రజి) ఈ మాట అన్నారు: తాను దైవమార్గంలో మొట్టమొదటి బాణం వదలిన వ్యక్తిననీ, గడ్డు కాలంలో కూడా ధర్మయుద్ధం చేశానని, అలాంటి తన మీద ఏరు చేస్తున్న ఈ అరోపణలు గనక నిజమయితే తన సత్కర్మలు, ఇస్లాంకు తాను చేసిన సేవలన్నీ నిరర్థకమయిపోయినట్లైనవి ఆయన అన్నారు. (సంకలనకర్త)

చేసినదంతా బూడిదలో పోసిన పన్నీరయిపోతుంది.

(సహీస్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిఖాఖ్, 17వ అధ్యాయం - కాన ఐమన్నబియ్యి (సల్లం) వఅస్ హాబిహీ వ తఖల్లీహిమ్ మినద్దునియా)

1870. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- “దేవా! ముహమ్మద్ కుటుంబానికి కుటుంబం గడిచేటంత ఉపాధిని (మాత్రమే) ప్రసాదించు.”

(సహీస్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిఖాఖ్, 17వ అధ్యాయం - కాన ఐమన్నబియ్యి(సల్లం) వఅస్ హాబిహీ)

1871. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం :- ముహమ్మద్ (సల్లం) కుటుంబం మదీనా వచ్చిన తరువాత ఏనాడూ వరుసగా మూడు రోజుల పాటు గోధుమ రొట్టెలు కడుపు నిండా తిని ఎరగదు. దైవప్రవక్త (సల్లం) నిర్యాణం దాక పరిస్థితి అలాగే ఉండింది.

(సహీస్ బుఖారీ:- 70వ ప్రకరణం - అతీయిమ, 23వ అధ్యాయం - మాకానన్నబియ్యి (సల్లం) వఅస్ హాబుహా యాకులూన)

1872. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం :- ముహమ్మద్ కుటుంబం ఎప్పుడైనా రెండు రకాల ఆహారం తింటే అందులో ఒకటి తప్పకుండా ఖర్జూర పండ్లయి ఉండేవి.

(సహీస్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిఖాఖ్, 17వ అధ్యాయం - కైఫ కాన ఐమన్నబియ్యి (సల్లం) వ అస్ హాబిహీ)

1873. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం :- విశ్వాసుల మాతృమూర్తి హజ్రత్ ఆయిషా (ర.అన్ హా) హజ్రత్ ఉర్వా (రజి)తో ఇలా అన్నారు : “బాబూ! మేము ఒక చంద్రుణ్ణి చూసేవాళ్ళము; రెండు చంద్రుల్ని చూసేవాళ్ళము. ఈ విధంగా రెండు నెలల్లో మాకు మూడు చంద్రులు కన్పించేవారు. ఆ రెండు నెలల కాలంలో ముహమ్మద్ (సల్లం) ఇండ్లల్లో పొయ్యి రాజేయడమే జరిగేది కాదు”.

హజ్రత్ ఉర్వా (రజి) ఈ మాట విని “పిన్నీ! మరి మీరప్పుడు ఏం తినేవారు?” అని అడిగారు. దానికి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) సమాధానమిస్తూ “రెండు నల్లని వస్తువులు తినేవాళ్ళము. అంటే ఖర్జూర పండ్లు, నీళ్ళు. అయితే అప్పుడప్పుడు దైవప్రవక్త పొరుగిళ్ళలోని అన్నార్ ముస్లింలు కొందరు ఆయన కోసం పాలు పంపేవారు. వారి దగ్గర పాడిపశువులు ఉండేవి. మేమా పాలను దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ఇచ్చేవాళ్ళము” అని అన్నారు.

(సహీస్ బుఖారీ:- 51వ ప్రకరణం - హిబా, 1వ అధ్యాయం - అలీహిబతి ప ఫజ్జిహ్ వత్తహరిజి అలైహి)

1874. హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) నిర్యాణం చెందే వరకు మేము రెండు నల్లని వస్తువులతో, అంటే ఖర్జూర పండ్లు, నీళ్ళతో మాత్రమే కడుపు నింపుకునేవాళ్ళము.

(సహీస్ బుఖారీ:- 70వ ప్రకరణం - అతీయిమ, 6వ అధ్యాయం - మన్ అకల హత్తాపదిఅ)

1875. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) కుటుంబం ఏనాడూ వరుసగా మూడు రోజుల పాటు కూడా గోధుమ రొట్టెలు కడుపు నిండా తిని ఎరగదు. ప్రవక్త నిర్యాణం దాకా పరిస్థితి అలాగే ఉండేది.

(సహీస్ బుఖారీ:- 70వ ప్రకరణం - అతీయిమ, 1వ అధ్యాయం - ఖొలిఖ్ హి తఅలా (కులూమిన్ తయ్యిబాతి మా రజఖ్ నాకుమ్)

1వ అధ్యాయం - దైవశిక్షకు గురయిన వారి ఊళ్ళ మీదుగా పోవలసివస్తే రోదిస్తూ వెళ్ళండి

1876. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా ఉపదేశించారు :- దైవశిక్ష విరుచుకుపడిన వారి (ప్రాంతాల) సమీపానికి వెళ్ళకండి. అటుగా వెళ్ళవలసివస్తే రోదిస్తూ వెళ్ళండి. రోదించలేని పక్షంలో అటుగా వెళ్ళకండి. వారిపై విరుచుకుపడిన శిక్ష మీపై కూడా విరుచుకుపడే ప్రమాదం ఉంది.¹

(సహీహ్ బుఖారీ:- 8వ ప్రకరణం - సలాత్, 53వ అధ్యాయం - అస్సలాతి ఫీమవాజియిల్ ఖస్సి వల్ అజాబి)

1877. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం :- ప్రజలు ఓసారి దైవప్రవక్త (సల్లం) వెంట ప్రయాణమయి సమూద్ (జాతివాళ్ళ) ప్రాంతంలో విడిది చేశారు. అక్కడి బావుల్లో నుంచి నీళ్ళు చేదుకొని దాంతో పిండి పసికారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు, “బావుల్లో నుండి తోడిన నీటిని పారబోయండి. ఆ నీరు కలిపి, పిసికిన పిండిని ఒంటెలకు (ఆహారంగా) వేయండి. హజ్రత్ సాలిహ్ (అలైహి) గారి ఒంటె నీరు త్రాగిన బావి నుండి మాత్రమే మీరు నీటిని చేదుకోండి.”

(సహీహ్ బుఖారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంబియా, 17వ అధ్యాయం - ఖాలిల్లాహి తఆలా (వ ఇలా సమూద్ అఖాహుమ్ సాలిహ్)

2వ అధ్యాయం - పేదలు, అనాథలు, వితంతువుల్ని ఆదుకోవాలి

1878. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉద్ఘోషించారు :- పేదలు, అనాథలు, వితంతువులు, ఏ ఆధారం లేని స్త్రీలకు సేవ చేస్తూ, వారి సంక్షేమం కోసం కృషి చేస్తూ ఉండేవాడు దైవమార్గంలో ధర్మపాఠాటం చేసే వారి లాంటివాడు. లేదా పగలంతా ఉపవాసం పాటిస్తూ రాత్రిళ్ళు (దైవారాధనలో) గడిపే వారితో సమానుడవుతాడు.²

(సహీహ్ బుఖారీ:- 69వ ప్రకరణం - నఫఖాత్, 1వ అధ్యాయం - ఫజ్లిన్నఫఖతి అలల్ అహ్మి)

3వ అధ్యాయం - మస్జిద్ నిర్మాణం గొప్ప పుణ్యకార్యం

1879. హజ్రత్ ఉబైదుల్లా ఖౌలాని (రహ్మాలై) కథనం :- మస్జిద్ నబవీ (ప్రవక్త మస్జిదు) నిర్మాణం విషయంలో ప్రజలు అభ్యంతరం లేవనెత్తినప్పుడు వారితో హజ్రత్ ఉస్మాన్ బిన్ అఫాన్ (రజి) ఇలా అన్నారు : “మీరు చాలా మాటలు కల్పించి చెప్పారు. కాస్త దైవప్రవక్త (సల్లం) ప్రవచనం కూడా వినండి- కేవలం దేవుని ప్రసన్నతను ఆశిస్తూ మస్జిద్ ని కట్టించినవాడి కోసం దేవుడు స్వర్గంలో అలాంటిదే ఒక గృహాన్ని కట్టిస్తాడు - అని ఆయన (స) చెబుతుంటే నేను విన్నాను.”

(సహీహ్ బుఖారీ:- 8వ ప్రకరణం - సలాత్, 65వ అధ్యాయం - మన్ బనా మస్జిదా)

1. దైవప్రవక్త (సల్లం) తమ అనుచరులతో తబూక్ దండయాత్రకు వెళ్ళు సమూద్ జాతి ప్రాంతమయిన ‘హజ్రా’ ప్రాంతం గుండా నడవవలసినచ్చినప్పుడు ఈ మాట అన్నారు. సమూద్ జాతి ప్రజలపై పూర్వం దైవశిక్ష విరుచుకుపడింది. (సంకలనకర్త)

2. అంటే అలాంటి వ్యక్తికి ధర్మపాఠాటం, ఉపవాసం లాంటి గొప్ప సత్కార్యాలు చేసినంత పుణ్యం లభిస్తుందని అర్థం. (సంకలనకర్త)

5వ అధ్యాయం - లోకుల మెప్పు కోసం చేసే పనులు నిషిద్ధం

1880. హజ్రత్ జున్నుద్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు :- ఎవరు తన సత్కార్యాలను గురించి జనానికి చెప్పుకుంటాడో దేవుడు (ప్రళయ దినాన) అతని (దుష్ట సంకల్పం, ప్రదర్శనా బుద్ధుల్ని) గురించి ప్రజల ముందు బట్టబయలు చేస్తాడు. అలాగే ఎవరు తన సత్కార్యాలను ప్రజల ముందు ప్రదర్శిస్తాడో దేవుడు (ప్రళయదినాన) అతని (నరక యాతనల)ని ప్రజలకు చూపుతాడు*.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిఖాఖ్, 36వ అధ్యాయం - అర్రియాాయి వస్సుమ్ అతి)

6వ అధ్యాయం - నోటిని అదుపులో ఉంచుకోవాలి

1881. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా తెలియజేశారు:- ఒక్కోసారి మనిషి అనాలోచితంగా ఒక మాట అంటాడు. దాని వాస్తవిక భావం, పర్యవసానాలను గురించి అంతగా పట్టించుకోడు. కాని ఆ ఒక్క మాట వల్లే అతను నరకాగ్నిలోకి జారి, తూర్పు నుండి పడమర అంత దూరాన పడిపోతాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - రిఖాఖ్, 23వ అధ్యాయం - హిక్మిల్లిసాన్)

7వ అధ్యాయం - లోకులకు నీతులు చెప్పి తాను మాత్రం నీతిరాహిత్యంలోనే పడి ఉండేవాడు

1882. హజ్రత్ అబూ వాయిల్ (రహ్మాలై) కథనం:- హజ్రత్ ఉసామా బిన్ జైద్ (రజి)తో కొందరు మాట్లాడుతూ “మీరు ఆయన దగ్గరకు (అంటే హజ్రత్ ఉస్మాన్-రజి దగ్గరకు) వెళ్ళి (ఈ సంక్షోభం గురించి) ఎందుకు మాట్లాడరు?” అని అన్నారు. దానికి హజ్రత్ ఉసామా బిన్ జైద్ (రజి) సమాధానమిస్తూ “నేనిప్పుడే మీ ముందే ఆయనతో మాట్లాడుతానని భావిస్తున్నారా మీరు? నేనాయన్ని ఏకాంతంలో కలిసి మాట్లాడుతాను. కల్లోలం మరింత రేకెత్తని విధంగా మాట్లాడుతాను. అందరికన్నా ముందు నేనీ కల్లోల ద్వారం తెరవదలచుకోలేదు. నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) నోట ఒక మాట విన్న తర్వాత కూడా, మనకు నాయకుడయిన వాడు అందరికన్నా మంచివాడని నేను చెప్పలేను” అని అన్నారు. వారి మాటలు విని “ఇంతకు మీరు దైవప్రవక్త (సల్లం) నోట ఏం విన్నారు?” అని అడిగారు. దానికి హజ్రత్ ఉసామా (రజి) “నేను దైవప్రవక్త నోట ఈ మాట విన్నా”నంటూ ఈ విధంగా తెలియజేశారు -

“ప్రళయదినాన ఒక వ్యక్తిని తెచ్చి నరకంలో వేయడం జరుగుతుంది. అతని ప్రేగులు (కడుపులో నుండి) బయటికి వచ్చి పడతాయి. అతనా ప్రేగుల్ని పట్టుకొని గానుగెద్దులా తిరుగుతూ

* హాఫిజ్ ముస్రీ (రహ్మాలై) ఇలా రాస్తున్నారు : పేరు ప్రతిష్ఠల కోసం, ప్రదర్శనా బుద్ధితో తన సత్కార్యాలను ప్రజలకు చూపే వ్యక్తి దుష్ట సంకల్పాన్ని దేవుడు ప్రళయ దినాన ప్రజల ముందు బట్టబయలు చేసి అతన్ని అవమానం పాలు చేస్తాడని ఈ హాదీసు భావం. అంతే కాదు, ప్రపంచంలో అతన్ని ఎంతో పుణ్యాత్ముడని భావించిన వారంతా అతని నిజస్వరూపాన్ని, దుష్టబుద్ధిని తెలుసుకోవడానికి దేవుడు వారందరి ముందు అతన్ని తీవ్రంగా శిక్షిస్తాడు కూడా. (సంకలనకర్త)

ఉంటాడు. (తోటి) నరకవాసులంతా అతని దగ్గరకు చేరి “అరే! ఏమయింది నీకు (ఇలా నరకంలోకి వచ్చి పడ్డావు)? నీవు ప్రజలకు సత్కార్యాలను గురించి ఉపదేశిస్తూ దుష్కార్యాల నుండి వారిస్తూ ఉండేవాడివి కదా?” అని అంటారు. దానికా వ్యక్తి సమాధానమిస్తూ “నిజమే. నేను మీకు సత్కార్యాలను గురించి హితబోధ చేసేవాణ్ణి. కాని నేను మాత్రం ఎలాంటి సత్కార్యాన్ని చేసేవాణ్ణి కాను. మిమ్మల్ని దుష్కార్యాలు చేయవద్దని వారిస్తూ ఉండేవాణ్ణి. కాని స్వయంగా నేనా దుష్కార్యాలకు పాల్పడుతుండేవాణ్ణి” అని అంటాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 59వ ప్రకరణం - బదీయిల్ఖల్ఫ్, 10వ అధ్యాయం-సిఫతిన్నారి వఅన్నహ్ మఖ్లాఖా)

8వ అధ్యాయం - మనిషి తన రహస్య పాపాలను బయట పెట్టుకోకూడదు

1883. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ఉద్ఘోషించారు:- తమ పాపాలను తాము స్వయంగా బహిర్గతం చేసుకున్న వారి పాపాలు* తప్ప నా అనుచర సమాజం (ఉమ్మత్) వారి పాపాలన్నీ క్షమించబడతాయి. మనిషి రాత్రివేళ ఏదైనా పాపకార్యం చేసి, తెల్లవారిన తరువాత దేవుడు తన పాపాన్ని మరుగు పరచి ఉన్నప్పటికీ దాన్ని ఇతరుల ముందు బయట పెట్టుకుంటూ “నేను రాత్రి ఈ పాపం చేశాను” అని చెప్పుకోవడం కూడా సిగ్గుమాలిన పనే అవుతుంది. అతని ప్రభువు (తెలిసి కూడా) అతని పాపాలను మరగుపరచి ఉంచితే, అతను తెల్లవారిన తర్వాత లేచి వాటిని జనం ముందు బయట పెట్టుకుంటున్నాడు. (అంతకంటే సిగ్గు చేటయిన పని మరేముంటుంది?)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 78వ ప్రకరణం - అదబ్, 80వ అధ్యాయం - సత్రెల్ మూమిని అలా సఫ్ఫిహ్)

9వ అధ్యాయం - తుమ్మిన వాడికి 'యర్హముకల్లాహ్' అని సమాధానమివ్వాలి, ఆవులించడం మంచిది కాదు

1884. హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధిలో ఇద్దరు వ్యక్తులు తుమ్మారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) వారిలో ఒకనికి 'యర్హముకల్లాహ్' (దేవుడు నిన్ను కరుణించుగాక!) అని చెప్పారు. రెండో వ్యక్తికి ఏమీ చెప్పలేదు. దానికి కారణం ఏమిటని అడిగినప్పుడు ఆయన ఇలా చెప్పారు, “అతను (తుమ్మి) 'అల్హమ్ములిల్లాహ్' అన్నాడు. రెండవతను అల్హమ్ములిల్లాహ్ అని చెప్పలేదు. (అంచేత ఈ రెండో వ్యక్తికి నేను 'యర్హముకల్లాహ్' అని సమాధానమివ్వలేదు).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 78వ ప్రకరణం - అదబ్, 123వ అధ్యాయం - అల్హమ్ములిల్ అతిస్)

1885. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు:- ఆవు

* అంటే కొందరు సిగ్గు ఎగ్గు లేకుండా అందరి ముందు బహిరంగంగా పాపకార్యాలకు పాల్పడతారని అర్థం. లేదా తమ పాపకార్యాలను గురించి తామేదో ఘనకార్యం చేసినట్లు గర్వపడుతూ నలుగురి ముందూ బాహాటంగా చెప్పుకుంటారని అర్థం.

లింత పైతాన్ తరపు నుండి వస్తుంది. కనుక మీలో ఎవరికైనా అవులింతపస్తే అతను వీలైనంతవరకు దాన్ని అపుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి.⁽¹⁾

(సహీహ్ బుఖారీ:- 59వ ప్రకరణం - బదులీఖర్షే, 11వ అధ్యాయం - సిఫతి ఇఖ్బీన వ జునూదిహీ)

11వ అధ్యాయం - ఎలుక ప్రస్తావన

1886. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలిపారు:- ఇస్రాఱియాల్ సంతతికి చెందిన ఒక వర్గం అదృశ్యమయిపోయింది. వారేమయిపోయారో తెలియదు. వారు ఎలుకలుగా మారిపోయి ఉండవచ్చని నేను భావిస్తున్నాను. ఎందుకంటే ఈ ఎలుకల ముందు ఒంటె పాలు పెడితే వాటిని త్రాగవు (యూద మతంలో ఒంటె నిషిద్ధం); మేక పాలు పెడితే మాత్రం హాయిగా తాగేస్తాయి.

హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) ఉవాబ:- నేనీ హదీసుని కాబ్ అహ్ బాబ్ (రహ్మాల్లై)కు విన్పించినప్పుడు ఆయన (దాన్ని ఓ పట్టాన నమ్మలేక) “ఈ మాటను మీరు దైవప్రవక్త (సల్లం) నోట విన్నారా?” అని అడిగారు. నేను ‘ఔనన్నాను’. కాని ఆయన ఈ ప్రశ్నే అనేకసార్లు అడిగారు. చివరికి నేను “కాకపోతే నేను తొరాత్ గ్రంథం చదివాననుకుంటున్నారా?” అని అన్నాను.⁽²⁾

(సహీహ్ బుఖారీ:- 59వ ప్రకరణం - బదులీఖర్షే, 15వ అధ్యాయం - ఖైరుమాలిల్ ముస్లిమి గనమ్ యత్ బవు బిహ్ షాఫల్ జిబాల్)

12వ అధ్యాయం - విశ్వాసి ఒక రంధ్రం గుండా రెండు సార్లు నెట్టబడలేడు

1887. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు:- విశ్వాసి ఒక

- (1) అవులింత పైతాన్ తరపు నుండి వస్తుంది అంటే, మనిషి విలువైన ఆహారాన్ని హద్దు మీరి తినడం వల్ల ఉదర భారంతో అవులిస్తాడు. ఇక్కడ హద్దు మీరి తినడాన్ని పైతాన్ చేస్తూ వర్ణించటం జరిగింది. అవులింత అవసరానికి మించి తినడాన్ని సూచిస్తుంది. అవులింతను ఆవడం అంటే, అవులింతకు కారణభూతమయ్యే వస్తులను మానుకోవాలని ఆర్థం. ఉదాహరణకు - మితిమీరి తినడం, అతిగా విశ్రాంతికి అలవడటం ఇత్యాదివి. ఏలైనంతవరకు అవులింత రాకుండా అపుకోవడం అని కూడా ఆర్థం వస్తుంది. ఒకవేళ అవులింత అగకపోతే ఆ సమయంలో పైతాన్ ఆశయం నెరవేరకుండా, అంటే నాడు నోట్లో దూరి మనిషి ముఖాన్ని చెడగొట్టినకుండా నోటి మీద చెయ్యి పెట్టుకోవాలి. (సంకలనకర్త)
- (2) రూపాంతరం చెందిన మానవ సంతతి ప్రపంచంలో కొనసాగుతుండా లేదా ఆనే విషయములు దర్మవేత్తలలో భేదాభిప్రాయాలున్నాయి. అబూ ఇసహాఫ్, జజాబ్, ఇబ్నె అరబి, అబూబకర్ (రహ్మాల్లై)లు ప్రస్తుత వానరాలు బనీ ఇస్రాఱియాల్ ప్రజల్లో రూపాంతరం చెందిన వర్గానికి చెందిన సంతతి అని అభిప్రాయపడ్డారు. దీనికి వారు ఈ హదీసుని ప్రమాణంగా పేర్కొంటున్నారు. కాని అధిక సంఖ్యాక దర్మవేత్తల దృక్పథం ప్రకారం రూపాంతరం చెందిన మానవ వర్గం సంతతి కొనసాగదు అంటే అది ఎప్పుడో అంతరించి ఉంటుందని భావం. దీనికి వారు హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మస్ఘూద్ (రజి) గారి హదీసుని ప్రమాణంగా పేర్కొంటున్నారు. ఆయన ఇలా అన్నారు : “దేవుడు ఏదైనా జాతిని నాశనం చేయదలచుకుంటే దానిపై (ప్రకృతి వైపరీత్యాలు వగైరా రూపంలో) శిక్ష అవతరింపజేస్తాడు. దాంతో శిక్షకు గురయిన ఆ జాతి వారి సంతతి (ప్రపంచంలో) మిగిలి ఉండదు.”

హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) “నేను తొరాత్ గ్రంథం చదివాననుకుంటున్నారా?” అని అన్నారంటే తొరాత్ లేక తల్కూద్ గ్రంథంలో అలాంటి విషయం ఏదైనా ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. హజ్రత్ కాబ్ అహ్ బాబ్ (రజి) ఇస్లాం స్వీకరించక పూర్వం యూద మతంలో ఉండి తల్కూద్ (తొరాత్) గ్రంథాన్ని కాచి వడబోసి ఉన్న గొప్ప పండితుడు. ఆయనకు ఈ విషయం తెలిసి ఉంటుంది. అందువల్ల ఈ మాట ఆయన హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) నోట విన్నప్పుడు బహుశా ఆయన తొరాత్ చదివో లేక ఏ యూదుని ద్వారా వినో ఉంటారని అనుమానించి ‘మీరే మాటను నిజంగా దైవప్రవక్త (సల్లం) నోట విన్నారా?’ అని రెట్టించి అడిగారు. దానికి హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) తాను తొరాత్ చదవలేదని అన్నారు. (సంకలనకర్త)

రంధ్రం గుండా రెండు సార్లు త్రోయబడలేడు (అంటే, ఒక పనివల్ల చేదు అనుభవం ఎదురయిన తరువాత విశ్వాసి తిరిగి అదే పని జోలికిపోడన్నమాట. విశ్వాసికి ఆ మాత్రం అప్రమత్తత, దూరదృష్టి ఉండాలి).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 78వ ప్రకరణం - అదబ్, 83వ అధ్యాయం - లా యుల్లగుల్ మూమిను మిన్ జుహ్రాన్ మరత్తెన్)

14వ అధ్యాయం - మితిమీరిన ముఖస్తుతి మంచిది కాదు

1888. హజ్రత్ అబూ బక్ర (రజి) కథనం:- ఒకతను దైవప్రవక్త (సల్లం) ముందు ఒక వ్యక్తిని పొగిడాడు. దైవప్రవక్త (సల్లం) అది విని “నువ్వు చెడ్డపని చేశావు. నీవు పొగడ్డలతో, నీ మిత్రుని గొంతుకోశావు” అని అన్నారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ మాట అనేకసార్లు అన్నారు. తర్వాత ఆయన ఇలా అన్నారు : “మీల్ ఎవరైనా మీ సోదరుణ్ణి పొగడటం చాలా అవసరమని భావించినప్పుడు ఈ విధంగా అనాలి - ‘ఇది నా అభిప్రాయం. వాస్తవ పరిస్థితి దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. నేను దేవునికి వ్యతిరేకంగా ఎవరి పవిత్రతనూ నిరూపించడం లేదు. ఆ వ్యక్తి ఇలాంటివాడు, అలాంటివాడు అని అన్నానంటే ఇది నా వ్యక్తిగత అభిప్రాయం మాత్రమే’ - ఈ మాటలయినా ఆ మనిషిని గురించి మీకు వ్యక్తిగతంగా తెలిసి ఉన్నప్పుడే అనాలి. (అంతేగాని ఎవరో చెప్పిన మాటలు విని పొగడకూడదు)”.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 52వ ప్రకరణం - అషహదాత్, 16వ అధ్యాయం - ఇజా జక్కా రజులున్ రజులన్ కసాహ)

1889. హజ్రత్ అబూ మూసా అష్అరీ (రజి) కథనం:- ఒకతను ఒక వ్యక్తిని మితిమీరిన పొగడ్డలలో ముంచెత్తాడు. దైవప్రవక్త (సల్లం) అది విని “నువ్వు అతణ్ణి నాశనం చేశావు కదా!” అని అన్నారు. లేక “నువ్వు అతని నడుం విరగ్గొట్టావు కదా!” అని అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 52వ ప్రకరణం - అషహదాత్, 17వ అధ్యాయం - మాయుక్రహ మినల్ ఇతనాబ్ ఫిల్ మద్హి వలేయఖుల్ మాయాలమ్)

15వ అధ్యాయం - వయస్సులో పెద్దవారికి (ముందుగా) ఇవ్వాలి

1890. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:- నేను (కలలో) మిస్యాక్ (పలుదోము పుల్ల)తో పళ్ళు తోముకుంటుంటే నా దగ్గరకు ఇద్దరు వ్యక్తులు రావడం చూశాను. వారిలో ఒకడు వయస్సులో పెద్దవాడు. నేను నా పలుదోము పుల్లను వారిద్దరిలో చిన్నవాడికిచ్చాను. అప్పుడు నాతో ఎవరో “పెద్దవాడికిచ్చేయి” అని అన్నారు. నేనీ మాట విని మిస్యాక్ని పెద్దవాడికి ఇచ్చేశాను.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 4వ ప్రకరణం - వుజూ, 74వ అధ్యాయం - దఫ్ఝిస్సివాకి ఇలల్ అక్కర్)

16వ అధ్యాయం - నింపాదిగా మాట్లాడాలి, విద్యను వ్రాయాలి

1891. విశ్వాసుల మాతృమూర్తి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం:- దైవప్రవక్త (సల్లం) మాట్లాడేటప్పుడు చాలా నెమ్మదిగా (ఆగి ఆగి) మాట్లాడుతారు. ఆయన మాటలను ఎవరైనా లెక్కించదలచుకుంటే వాటిని సులభంగా లెక్కించుకోగలరు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 23వ అధ్యాయం - సిఫతిన్నబియ్యి(సల్లం))

19వ అధ్యాయం - దైవప్రవక్త (సల్లం) హిజ్రత్ (వలస) సంఘటన

1892. హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి) కథనం:- హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) మా నాన్న గారి దగ్గరకు (ఇంటికి) వచ్చి ఆయన వద్ద ఒక అంబారీని కొన్నారు. ఆయన మా నాన్నగారు ఆజిబ్ తో మాట్లాడుతూ “మీ అబ్బాయిని నా వెంట పంపించండి, ఈ అంబారీని మా ఇంటికి చేర్చుతాడు” అని అన్నారు. అప్పుడు నేను అంబారీని ఎత్తుకొని ఆయన వెంట బయలుదేరాను. మా నాన్నగారు కూడా డబ్బు వసూలు చేసుకోవడానికి బయలుదేరారు. ఆ సందర్భంలో మా నాన్నగారు ఆయనతో మాట్లాడుతూ “అబూబకర్! మీరు దైవప్రవక్త (సల్లం) (మక్కా నుండి మదీనాకు) బయలుదేరిన సంఘటన కాస్త నాకు తెలియజేయండి” అని అన్నారు. అప్పుడు హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) ఇలా తెలియజేశారు - “సరే (వినండి). మేము ఆ రోజు రాత్రంతా నడిచాము. మరునాడు ఉదయం కూడా నడక సాగించాము. సూర్యుడు నెత్తి మీద వచ్చి మధ్యాహ్నం వేళ అయ్యే వరకు నడుస్తూనే పోయాము. దారిలో ఎక్కడా ఒక్క బాటసారి కూడా లేకుండా పరిసరాలు నిర్మానుష్యంగా ఉన్నాయి. ఆ స్థితిలో మా ఎదురుగా ఓ పొడుగాటి చట్టుబండ కన్పించింది. అక్కడ మంచి నీడ కూడా ఉంది. మేము అక్కడికెళ్ళి దిగాము. దైవప్రవక్త (సల్లం) విశ్రాంతి తీసుకోవడానికి వీలుగా నేను నేలను చదునుచేసి, కంబళి పరచి “దైవప్రవక్తా! మీరిక విశ్రాంతి తీసుకోండి. నేను మీ భద్రత కోసం పరిసరాలను గమనిస్తూ కాపలా కాస్తూ ఉంటాను” అని అన్నాను. ఆ తరువాత నేను లేచి నలువైపులా ఓసారి కలియచూశాను. అప్పుడు అకస్మాత్తుగా నాకొక మేకల కాపరి మేకలను తోలుకుంటూ మా వైపు రావడం కన్పించింది. అతను కూడా మాలాగే నీడలో విశ్రాంతి తీసుకోదలిచాడు. అతను దగ్గరకు వచ్చిన తరువాత “అబ్బాయి! నువ్వు ఎవరి బానిసవు?” అని అడిగాను. దానికా కుర్రవాడు “మక్కా లేక మదీనాలో (ఉల్లేఖకునికి అనుమానం కలిగింది) ఫలానా వ్యక్తి బానిసను” అని అన్నాడు. “సరే, నీ మేకల పొదుగుల్లో పాలున్నాయా?” అని అడిగాను మళ్ళీ. అతను ఉన్నాయ్ అన్నాడు. “మరి మాకు పాలిస్తావా?” అడిగాను నేను. అతను ఇస్తానన్నాడు. ఆ తరువాత అతను ఒక మేకను పట్టుకొని తెచ్చాడు. నేనతనితో “దాని పొదుగు మీదున్న మురికి, మలినం, వెండ్రుకల్ని శుభ్రపరచు” అని అన్నాను.

- ఉల్లేఖకుని ఉవాచ: హజ్రత్ హుజైఫా (రజి) ఈ హదీసు వివరిస్తూ తన చేతుల్ని ఒక దాని మీద మరొకటి పెట్టి కొట్టి విదిలిస్తూ ఈ విధంగా అని చూపారు -

అప్పుడా కుర్రవాడు ఒక పాత్రలో కొంచెం పాలు పితికాడు. దైవప్రవక్త (సల్లం) నీళ్ళు త్రాగడానికి, వుజూ చేసుకోవడానికి పనికొస్తుందని నేను ఒక తోలు సంచి కూడా వెంట తెచ్చుకున్నాను. సరే, నేనా పాలను తీసుకొని దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరికి వెళ్ళాను. అప్పుడాయన నిద్రపోతున్నారు. నేనాయనకు నిద్రాభంగం చేయదలచుకోలేదు. అయితే నేను వెళ్ళేటప్పటికి యాదృచ్ఛికంగా ఆయనే మేల్కొన్నారు. నేను చల్లదనం కోసం ఆ పాలలో కొంచెం నీళ్ళు కలిపి (పాత్రను అందిస్తూ) “దైవప్రవక్తా! ఈ పాలు త్రాగండి” అని అన్నాను. ఆయన పాలు త్రాగారు. దాంతో నా మనస్సుకు ఊరట కలిగింది. ఆ తరువాత ఆయన “మనం బయలుదేరే సమయం ఇంకా రాలేదా?” అని అన్నారు. “ఎందుకు రాలేదు, వచ్చింది” అన్నాను నేను. సూర్యుడు నెత్తిమీది నుండి కాస్త వాలగానే మేము బయలుదేరాము.

(మేము వెళ్తుంటే మా వెనుక) సురాఖా బిన్ మాలిక్ మమ్మల్ని వెంబడించడం చూసి “దైవప్రవక్త! వారు మనదాకా చేరుకున్నారు” అని అన్నాను (అందోళనపడుతూ). దానికి ఆయన “భయపడకండి, అల్లాహ్ మనకు తోడున్నాడు” అని అన్నారు.

ఆ తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) అతణ్ణి శపించారు. దాంతో అతని గుర్రం నేలగట్టిగా ఉన్నా అతణ్ణి తీసుకొని పొట్టదాకా నేలలో దిగబడిపోయింది. సురాఖా (మమ్మల్ని సంబోధిస్తూ) “నన్ను మీరిద్దరు శపించారనుకుంటా. (ఈ ఆపద నుండి నన్ను కాపాడమని) దైవాన్ని ప్రార్థించండి. దేవుడు మీ వైపున్నాడు. మీకు తోడుగా (నాకీ మేలు చేస్తే) మిమ్మల్ని వెంబడిస్తూ వచ్చే (ప్రతివాణ్ణి) నేను మీ వైపుకు రాకుండా నిరోధిస్తాను” అని అన్నాడు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) అతని కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించారు. దాంతో అతనా ఆపద నుండి బయటపడ్డాడు. ఆ తరువాత అతను దారిలో కనపడే ప్రతి వ్యక్తితో “నేనీ వైపు క్షుణ్ణంగా చూశాను. వారిటువైపు రానే రాలేదు” అని చెప్పి తిప్పి పంపేవాడు. ఈ విధంగా సురాఖా తన వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకున్నాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 25వ అధ్యాయం - అలామాతిన్నుబువ్వతి ఫిల్ ఇస్లాం)